



de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs  
Commissie Wetsvoorstellen

Ministerie van Financiën  
Directie Algemene Fiscale Politiek  
Afdeling Beleid  
Postbus 20201  
2500 EE DEN HAAG

Amsterdam, 12 februari 2016

**Betreft:       Uitnodiging om voorstellen in te brengen voor vereenvoudiging van  
belastingwetgeving**

Geachte heer/mevrouw,

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (hierna: de Orde) gaat hierbij graag in op de uitnodiging om voorstellen in te brengen tot vereenvoudiging van de fiscale wetgeving.

In de bijlagen bij deze brief heeft de Orde een aantal voorstellen tot vereenvoudiging opgenomen. Dit betreft een overzicht van door de Orde van haar leden en secties ontvangen voorstellen.

De voorstellen in de eerste bijlage voldoen naar de mening van de Orde aan het in de uitnodiging gestelde criterium dat het moet gaan om 'praktische vereenvoudigingen' en 'oplossingen voor bestaande knelpunten uit de praktijk'. De voorstellen zijn zoveel mogelijk per belastingmiddel gerubriceerd. De Orde merkt op dat het beoordelen van de exacte budgettaire gevolgen voor haar niet mogelijk is door het ontbreken van macro-informatie.

De tweede bijlage bevat een aantal voorstellen die niet of niet geheel aan dit criterium voldoen. De Orde stelt het op prijs als u deze voorstellen eveneens in overweging wilt nemen.

Verder beveelt de Orde aan dat nog eens kritisch wordt gekeken naar de punten aangedragen in het Olifantenpaadjes project van enkele jaren geleden en de notulen van het Beconoverleg in het algemeen om te bezien of in het verleden terzijde gelegde vereenvoudigingsvoorstellen heroverwogen kunnen worden of versneld kunnen worden uitgevoerd.

*De Commissie Wetsvoorstellen van de NOB reageert gevraagd en ongevraagd op fiscaal relevante (wets)voorstellen, vanuit de expertise van haar leden. Belangrijke toetsstenen zijn uitvoerbaarheid, effectiviteit en efficiency, regeldruk, terugwerkende kracht, verenigbaarheid met het recht, en de gevolgen voor het investeringsklimaat.*

1

Ondanks een oproep aan alle leden van de Orde om voorstellen in te brengen is het aantal voorstellen in de bijlagen relatief beperkt. Dit is vooral te wijten aan het korte tijdsbestek tussen de uitnodiging en de uiterste aanleverdatum. De Orde stelt voor om aan dit belangrijke en nuttige initiatief een meer permanent karakter te geven. Dit zou bijvoorbeeld op vrij eenvoudige wijze kunnen worden gerealiseerd door het openen van een internetmeldpunt voor vereenvoudigingsvoorstellen.

Uiteraard is de Orde graag bereid de voorstellen in de bijlagen nader toe te lichten.

De Orde heeft er geen bezwaar tegen als de voorstellen door u openbaar worden gemaakt. De voorstellen zullen tevens door de Orde worden gepubliceerd op haar website

Hoogachtend,  
de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs,

mr. M.V. Lamboij  
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen

## **PRAKTISCHE VEREENVOUDIGINGEN VAN HET BELASTINGSTELSEL**

Voorstellen van de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs

### **INKOMSTENBELASTING**

#### **Voorstel: Urencriterium vervangen door een ander, forfaitair criterium**

Vindplaats	Artikel 3.6 Wet IB 2001
Knelpunt(en)	Voor de toepassing van diverse ondernemersfaciliteiten moet aan het urencriterium worden voldaan. Het bijhouden van een sluitende urenregistratie is tijdrovend.
Samenvatting voorstel(len)	Vervanging van het urencriterium door een ander, forfaitair criterium.
Uitwerking voorstel(len)	Vervanging van het urencriterium door een ander, forfaitair criterium, waardoor het niet langer nodig is om een urenregistratie bij te houden.
Budgettaire gevolgen	Neutraal, afhankelijk van het gekozen criterium
Uitvoerbaarheid	Beter dan de huidige regeling.
Juridische houdbaarheid	Juridisch houdbaar.

#### **Voorstel: Fiscale afschrijving ‘andere’ bedrijfsmiddelen**

Vindplaats	Artikel 3.30, lid 2, Wet IB 2001
Knelpunt(en)	De afschrijvingsbeperking sluit vaak niet aan bij de commercieel gehanteerde afschrijvingstermijnen, zodat er een separate fiscale vaste-activa-administratie gevoerd moet worden. Het gaat vaak om een veelheid aan bedrijfsmiddelen met een relatief beperkt verschil in afschrijvingstermijnen, maar de administratieve lasten die de regel met zich brengt zijn relatief zwaar. Bovendien is in veel gevallen een afwaardering naar lagere bedrijfswaarde een argument om toch de commerciële systematiek te volgen.
Samenvatting voorstel(len)	Afschaffing van de afschrijvingsbeperking voor ‘andere’ bedrijfsmiddelen en aansluiting bij de commercieel gehanteerde termijnen
Uitwerking voorstel(len)	Afschaffing van de afschrijvingsbeperking voor ‘andere’ bedrijfsmiddelen en aansluiting bij de commercieel gehanteerde termijnen.
Budgettaire gevolgen	Beperkt, mede gelet op de nog steeds bestaande mogelijkheid om af te waarden naar lagere bedrijfswaarde.
Uitvoerbaarheid	Het verdwijnen van een bij veel belastingplichtigen voorkomend verschil commercieel-fiscaal betekent zowel voor de Belastingdienst als voor de ondernemingen een aanzienlijke administratieve lastenverlichting.

Juridische houdbaarheid	Volledig. Er zijn geen regels die zich tegen deze afschaffing verzetten.
-------------------------	--

**Voorstel: Omvorming KER tot een voorziening**

Vindplaats	Art. 3.53, lid 1, onderdeel a, Wet IB 2001
Knelpunt(en)	In de situatie waarin na het Baksteenarrest fiscaal geen voorziening maar wel een kostenegalisereserve kan worden gevormd leidt de manier van verwerken van de KER tot een tweevoudig verschil commercieel/fiscaal, in de balans en in de resultatenrekening, terwijl er (als de egalisereserve commercieel tegen dezelfde waardering in de jaarrekening zit) er feitelijk geen verschil is. Dit levert extra werk op in de totstandkoming van de aangifte en in de analyse van de verschillen commercieel/fiscaal, terwijl er geen fiscaaltechnisch relevante redenen zijn om de huidige verwerking als onderdeel van het eigen vermogen te handhaven.
Samenvatting voorstel(len)	Egalisereserve groot onderhoud fiscaaltechnisch verwerken als voorziening.
Uitwerking voorstel(len)	De kostenegalisereserve omvormen tot een kostenegalisereservevoorziening.
Budgettaire gevolgen	Neutraal.
Uitvoerbaarheid	Goed. Vereenvoudiging van de aangifte.
Juridische houdbaarheid	Juridisch houdbaar.

**Voorstel: Vereenvoudiging eigenwoningregeling**

Vindplaats	Artikelen 3.119aa, 3.119c en 3.119d Wet IB 2001
Knelpunt(en)	De eigenwoningregeling is in de praktijk nauwelijks nog werkbaar vanwege de complexiteit van die regeling. Deze complexiteit zit onder andere in de annuïtaire aflossingseis, het bijhouden van de eigenwoningreserve, het bijhouden van de aflossingsstand en de uitwerking van de regeling in geval van echtscheiding en verhuizing.
Samenvatting voorstel(len)	Afschaffing van een aantal aftrekbeperkingen en verhoging van het bijtellingspercentage van het eigenwoningforfait.
Uitwerking voorstel(len)	Tegenover een verhoging van het bijtellingspercentage in artikel 3.112, lid 1, Wet IB 2001 zouden de volgende vereenvoudigingsmaatregelen kunnen worden genomen: <ul style="list-style-type: none"> <li>▪ Aanpassing van de aflossingseis zodanig dat de aftrekbare rente niet annuïtair, maar lineair wordt berekend (artikel 3.119c IB).</li> </ul>

	<ul style="list-style-type: none"> <li>▪ Afschaffen van de maximale periode van renteaftrek over de eigenwoningschuld (thans 30 jaar).</li> <li>▪ Afschaffen van de maximale periode van renteaftrek over de restschuld (thans 15 jaar).</li> <li>▪ Afschaffen van de bijleenregeling.</li> <li>▪ Afschaffen van de beperking van de renteaftrek in de bovenste tariefschijf met stapjes van 0,5%-punt per jaar (artikel 2.10, lid 2 en art. 2.10a, lid 2 Wet IB 2001)</li> </ul>
Budgettaire gevolgen	Neutraal.
Uitvoerbaarheid	Beter dan de huidige regeling.
Juridische houdbaarheid	Juridisch houdbaar, mits de wijziging wordt gezien in samenhang met andere regelingen die onderdeel uitmaken van het woningbeleid van de overheid.

**Voorstel: Vereenvoudiging lijfrentepremieaftrek (jaarregeling en inhaalregeling)**

Vindplaats	Artikel 3.127, leden 2 en 4, Wet IB 2001
Knelpunt(en)	Via een complex systeem kan berekend worden welke ruimte er is om lijfrentepremie in aftrek te brengen. In het aangiftebiljet moeten zeer veel velden ingevuld worden. Ook de samenloop met eventuele pensioenaanspraken maakt de regeling zeer complex, terwijl het vaak om relatief beperkte premiebedragen gaat.
Samenvatting voorstel(len)	Vervang het huidige stelsel door een veel eenvoudiger stelsel met slechts enkele parameters en geen inhaal over de jaargrens heen.
Uitwerking voorstel(len)	De maximaal aftrekbare lijfrentepremie zou een vast bedrag als basis moeten kennen met daarboven een percentage dat is gerelateerd aan een eenvoudig vast te stellen grootte, bijvoorbeeld het inkomen uit werk en woning conform afdeling 3.2 tot en met 3.4 Wet IB 2001. Verder geen invloed toestaan van inkomensgegevens uit eerdere jaren zodat de uitvoering, alsook het aangiftebiljet, beduidend eenvoudiger worden.
Budgettaire gevolgen	Neutraal, door het vaste bedrag en het percentage zodanig te kiezen dat er geen derving van belastingopbrengsten plaatsvindt.
Uitvoerbaarheid	Goed.
Juridische houdbaarheid	Juridisch houdbaar.

**Voorstel: Gelijktrekking IB-/SW-faciliteit voor indirecte schenking van ab-aandelen**

Vindplaats	Artikel 25, lid 11, Invorderingswet 1990, artikel 35b e.v. SW 1956 en punt 3.8 van besluit van 17 januari 2013, nr. BLKB 2012/1221M
Knelpunt(en)	Indirecte overdracht van aanmerkelijkbelangaandelen kan onder voorwaarden onder het toepassingsbereik van de faciliteiten van artikel 35b e.v. SW 1956 vallen, maar als gevolg van het ontbreken van een doorschuiffaciliteit voor de inkomstenbelasting is de tegemoetkoming in de SW 1956 in de praktijk een dode letter. In de inkomstenbelasting is sprake van een bij de indirecte aandeelhouder / schenker belasting uitdeling. Hiervoor is slechts de uitstelfaciliteit van artikel 25, lid 11, Invorderingswet 1990 beschikbaar, zodat er in de praktijk een grote belemmering is voor dergelijke indirecte schenkingen. Economisch vergelijkbare varianten, zoals afsplitsing van een deel van de holding met daarin de te schenken aandelen, zijn wel gefaciliteerd mogelijk, hetgeen tot een niet te rechtvaardigen verschil in behandeling leidt.
Samenvatting voorstel(len)	Uitbreiding van de faciliteiten van artikel 4.17c Wet IB 2001 tot indirecte schenkingen van aanmerkelijkbelangaandelen.
Uitwerking voorstel(len)	Uitbreiding van de doorschuiffaciliteit van artikel 4.17c Wet IB tot een uitdeling aan de aanmerkelijkbelanghouder als gevolg van schenking door diens holding van aandelen in de werkmaatschappij, in de gevallen zoals goedgekeurd in het besluit van 17 januari 2013. Dit impliceert tevens een regeling waarbij de verkrijgingsprijs van de verkregen aandelen bij de begiftigde wordt gesteld op de verkrijgingsprijs van de (indirecte) schenker / aanmerkelijkbelanghouder, dan wel een vergelijkbare regeling met betrekking tot de verkrijgingsprijs van de (indirecte) begiftigde ter zake van diens belang in zijn holding, indien sprake is van een overdracht om niet tussen holdingvennootschappen.
Budgettaire gevolgen	Geen, aangezien (i) nu naar verwachting geen sprake is van indirecte overdrachten van aanmerkelijkbelangaandelen, gezien de inkomstenbelastingconsequenties en (ii) het een doorschuiffaciliteit betreft, zodat sprake is van claimbehoud.
Uitvoerbaarheid	Goed; aangezien de doorschuiffaciliteit op verzoek wordt toegepast, is deze toepassing toetsbaar en kan bovendien de verkrijgingsprijs bij de begiftigde eenvoudig op dat moment worden vastgesteld.
Juridische houdbaarheid	Juridisch houdbaar. Geen sprake van onderscheid / strijd met EU-recht of belastingverdragen.

## LOONBELASTING

### Voorstel: Vereenvoudiging gebruikelijkloonregeling

Vindplaats	Artikel 12a Wet LB 1964
Knelpunt(en)	De gebruikelijkloonregeling maakt een zeer casuïstische rechtstoepassing nodig. Dit zou eenvoudiger kunnen.
Samenvatting voorstel(len)	Drie forfaits, afhankelijk van opleiding werknemer plus de facto uitkeringsplicht variabele beloning. 'Handling fee' voor bv wordt op vast bedrag per werknemer gezet
Uitwerking voorstel(len)	Nieuwe tekst artikel 12a Wet LB 1964 (kernbepalingen): <ol style="list-style-type: none"> <li>1. Ten aanzien van de werknemer die arbeid verricht ten behoeve van een lichaam waarin hij of zijn partner een aanmerkelijk belang heeft, wordt het in het kalenderjaar van dat lichaam genoten loon ten minste gesteld op de som van het basisloon en het variabele loon, onder aftrek van het in het zesde lid genoemde bedrag.</li> <li>2. Indien de werknemer aan het begin van het jaar een wetenschappelijke opleiding of hogere beroepsopleiding heeft voltooid, wordt het basisloon gesteld op [2 maal het modale inkomen]. Indien hij op die datum een dergelijke opleiding niet heeft voltooid maar wel een middelbare beroepsopleiding heeft voltooid, wordt dat loon gesteld op [het modale inkomen]. In overige gevallen bedraagt het basisloon [het minimumloon].</li> <li>3. Indien de werknemer tien jaren arbeid heeft verricht voor dat lichaam, worden de in het tweede lid genoemde bedragen verhoogd met vijftig percent.</li> <li>4. Indien de werknemer van het lichaam een variabele beloning geniet, wordt het variabele loon gesteld op het bedrag van die variabele beloning.</li> <li>5. Indien het lichaam de werknemer ter beschikking stelt aan een ander lichaam en daarvoor een variabele beloning ontvangt, wordt in afwijking van het vierde lid het variabele loon gesteld op die variabele beloning, onder aftrek van het met toepassing van het tweede en derde lid vastgestelde bedrag.</li> <li>6. Het in het eerste lid bedoelde bedrag bedraagt € 10.000.</li> </ol>
Budgettaire gevolgen	Vermoedelijk positief. Grootverdieners met een lage opleiding zouden onder omstandigheden mogelijk wat meer belastinguitstel kunnen krijgen maar daartegenover staat dat variabele beloningen worden 'afgeroomd'.
Uitvoerbaarheid	Goed. In plaats van naar vergelijkbare functies in bepaalde organisaties hoeft nu alleen maar te worden gekeken naar het

	opleidingsniveau per 1.1. en de variabele beloning volgens contract (arbeidscontract en managementcontract van de bv).
Juridische houdbaarheid	Juridisch houdbaar. Mogelijk moeten verdragspartners van deze wijziging op de hoogte worden gesteld.

## OMETBELASTING

### Voorstel: Vereenvoudiging van artikel 29 Wet OB 1968

Vindplaats	Artikelen 29, 29a, en 31 Wet OB 1968, artikelen 2 en 3 Uitvoeringsbesluit OB 1968, Besluit 9 mei 1980, nr. 580-6983, Besluit 9 juni 1980, nr. 280-6781, Besluit 5 november 2001, CPP2001/2161M, Besluit 5 september 2003, DGB2003/4484M
Knelpunt(en)	<p>De wettelijke teruggaaf van btw bij niet-betaling door de afnemer of terugbetaling aan de afnemer, levert in de praktijk geschillen op, over o.a.:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>▪ het tijdstip van teruggaaf,</li> <li>▪ de wijze van indiening van het teruggaafverzoek,</li> <li>▪ de benodigde bewijsstukken / voorwaarden rondom teruggaaf, en</li> <li>▪ de mogelijkheid van naheffen door de Belastingdienst als ‘oninbare vordering’ op een tijdstip na teruggaaf van de btw door de Belastingdienst toch wordt geïnd door de belastingplichtige.</li> </ul> <p>De Belastingdienst blijkt in de praktijk als uitgangspunt te hanteren dat teruggaaf uitgesteld moet worden tot faillissement afnemer, hetgeen een striktere uitleg is dan op basis van de jurisprudentie. In de praktijk past de Belastingdienst een behoorlijk aantal uitzonderingen op deze hoofdregel toe – denk aan individuele of branche afspraken. Er ontbreekt echter uniform beleid met verschillen in behandeling tussen branches als gevolg en bovendien verschillende toepassing naar gelang de hoogte van de btw-teruggaaf claim.</p> <p>In het verleden kon de teruggaaf in het reguliere btw-aangifteformulier geclaimd worden. Het uitgangspunt van de wettelijke regeling is nog steeds teruggaaf bij/krachtens de aangifte (zie artikel 29 jo. artikel 31 Wet OB 1968). Het huidige aangifteformulier van de Belastingdienst voorziet echter niet meer in deze mogelijkheid.</p>
Samenvatting voorstel(len)	Invoering vast moment van teruggaaf na één jaar ontstaan vordering. Wijziging/verheldering van artikel 29 Wet OB 1968 door ‘vermindering’ toe te staan in reguliere aangifte en



	naheffingsbevoegdheid bij alsnog ontvangen van 'oninbare' vergoedingen.
Uitwerking voorstel(len)	Toevoegen nieuwe zin in artikel 29, lid 1, Wet OB 1968: “De belasting wordt in ieder geval geacht niet te zijn ontvangen na een jaar na de opeisbaarheid van de vergoeding, voor zover deze op dat tijdstip niet is voldaan.” Invoering nieuw lid 4 in artikel 29 Wet OB 1968: “De belasting die krachtens het eerste lid is teruggegeven, wordt alsnog verschuldigd indien en voor zover de vergoeding betaald wordt.”
Budgettaire gevolgen	Geen directe budgettaire gevolgen. Vereenvoudiging en uniformiteit van uitvoering, handhavings- /uitvoeringswinst.
Uitvoerbaarheid	Beter uitvoerbaar dan huidige praktijk. Sluit aan bij methodiek artikel 90 Btw-richtlijn, waar sprake is van maatstafvermindering / -aanpassing.
Juridische houdbaarheid	Het voorstel is juridisch houdbaar, doet recht aan EU-regelgeving, biedt rechtsmiddelen en is eenvoudig in uitvoering. Het voorstel sluit bovendien aan bij het onderzoek dat de staatssecretaris van Financiën in het kader van het Belastingplan 2016 zelf heeft aangekondigd om de termijn voor btw-teruggaaf oninbare debiteuren op één jaar te stellen (zie Bijlage 2 -‘In 2016 aan te vangen en voort te zetten onderzoeken voor vereenvoudiging’ - bij de Begeleidende brief Belastingplan 2016).

**Voorstel: Herziening van teveel of ten onrechte gefactureerde btw**

Vindplaats	Artikel 37 Wet OB 1968, Besluit administratieve, factureringse.a. verplichtingen, 6 december 2014, nr. BLKB 2014-704M en Europese jurisprudentie
Knelpunt(en)	Teveel of ten onrechte gefactureerde btw wordt ex artikel 37 Wet OB 1968 verschuldigd. In EU-jurisprudentie is beslist dat in een aantal gevallen deze verschuldigde/geheven btw moet worden herzien (teruggegeven). De Wet OB 1968 kent een dergelijke herzieningsregeling niet. In het besluit nr. BLKB 2014-704M is toegelicht hoe de EU-jurisprudentie doorwerkt in Nederland: de formeelrechtelijke duiding van de herziening leidt tot een hoop geschillen, pluriformiteit/onduidelijkheid in uitvoering, handhavingsproblemen en hoge administratieve lasten.
Samenvatting voorstel(len)	Invoering van een wettelijke maatregel van herziening (teruggaaf) van ten onrechte / teveel gefactureerde btw.
Uitwerking voorstel(len)	Invoering van teruggaaf (bij voor bezwaar vatbare beschikking) van ten onrechte / teveel berekende btw. Deze teruggaafbepaling

	(bijvoorbeeld in artikel 37 Wet OB 1968 of artikel 29 Wet OB 1968 op te nemen) kan als volgt luiden: “Op verzoek wordt teruggaaf verleend van de belasting die krachtens artikel 37 Wet OB 1968 is geheven. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen voorwaarden worden gesteld aan een teruggaaf ter voorkoming van een verlies van belastinginkomsten dan wel ongerechtvaardigde verrijking.”
Budgettaire gevolgen	Geen directe budgettaire gevolgen. Vereenvoudiging en uniformiteit van uitvoering, handhavings- /uitvoeringswinst.
Uitvoerbaarheid	Beter uitvoerbaar dan huidige praktijk.
Juridische houdbaarheid	Het voorstel is juridisch houdbaar, doet recht aan EU-regelgeving, biedt rechtsmiddelen en is eenvoudig in uitvoering.

## SCHENK- EN ERFBELASTING

**Voorstel: Opheffen verschil in behandeling tussen ik-opa-last en ik-opa-legaat bij de toepassing van artikel 10 SW 1956**

Vindplaats	Artikel 10 SW 1956
Knelpunt(en)	Een ik-opa-last valt onder het bereik van artikel 10, lid 1, SW 1956 en leidt tot belastingheffing over het volledige door de lastbevoordeelde verkregen bedrag op het moment van overlijden van degene op wie de last rustte. Indien de making echter wordt vormgegeven als een legaat, is artikel 10, lid 9, SW 1956 van toepassing, hetgeen tot gevolg heeft dat heffing slechts aan de orde komt voor zover het als (sub)legaat schuldig te erkennen bedrag groter is dan hetgeen degene die het legaat dient uit te keren uit het vermogen van de (oorspronkelijke) erflater verkregen heeft. Twee situaties met een verschil in civielrechtelijke vormgeving, maar een economisch vergelijkbaar resultaat, waartussen een niet te rechtvaardigen fiscaal verschil bestaat. Bovendien (i) kon bij lastbeoordelingen in oude testamenten geen rekening worden gehouden met de wetswijziging per 1/1/2010, terwijl wijziging niet meer mogelijk is indien de nalatenschap inmiddels opengevallen is en (ii) kan discussie ontstaan over testamenten opgesteld onder het oude erfrecht, omdat hetgeen in een dergelijk testament wellicht gepresenteerd wordt als een last onder het huidige recht (en met toepassing van het overgangsrecht) gekwalificeerd wordt als een legaat. Deze bezwaren worden met gelijktrekking van de behandeling van ik-opa-last en ik-opa-legaat tevens weggenomen.
Samenvatting voorstel(len)	Uitbreiding van de werking van artikel 10, lid 9, SW 1956 tot de ik-opa-last.

Uitwerking voorstel(len)	Aanpassing van de tekst van artikel 10, lid 9, SW 1956, zodat evenals het ik-opa-legaat ook de ik-opa-last onder deze bepaling en de hieruit voortvloeiende beperkte heffing worden gebracht.
Budgettaire gevolgen	Beperkt. Momenteel zal het voorkomen dat toepassing van de ik-opa-last tot heffing op grond van artikel 10 SW 1956 leidt. Uitbreiding van de bepaling die geldt voor het ik-opa-legaat kan derhalve tot enige derving van erfbelasting leiden. De ik-opa-last zal echter voor nieuwe testamenten sinds 2010 vermeden worden, vanwege de fiscale gevolgen, zodat dit een aflopend probleem is. Gelijktrekking van de fiscale behandeling geeft belastingplichtigen evenwel de mogelijkheid om te kiezen voor de civielrechtelijke vorm dit het meest aansluit bij hun wensen, zonder dat dit fiscale consequenties heeft. Voor wat betreft oude gevallen zal voorts de druk op de uitvoerings- en handhavingspraktijk afnemen, aangezien discussie met de Belastingdienst c.q. procedures over de aard van de making niet langer noodzakelijk zullen zijn.
Uitvoerbaarheid	Goed, voor de belastingplichtige scheidt dit voorstel duidelijkheid en de vrijheid om zonder fiscale consequenties een bepaalde civielrechtelijke vorm te kiezen. Daarnaast wordt zoals aangegeven door het wegnemen van het verschil de uitvoerings- / handhavingspraktijk van de Belastingdienst ontlast.
Juridische houdbaarheid	Juridisch houdbaar. Geen onderscheid / strijd met EU-recht of verdragen.

**Voorstel: Verduidelijking toepassingsbereik artikel 15 SW 1956**

Vindplaats	Artikel 15 SW 1956
Knelpunt(en)	Artikel 15 SW 1956 betreft de in voorkomend geval in aanmerking te nemen schenking van een vruchtgebruik aan de schuldenaar van een renteloze of laagrentende geldlening. Het toepassingsbereik van deze fictiebepaling is onvoldoende duidelijk, vanwege het niet nader gedefinieerd zijn van het begrip geldlening, met name ook in huwelijksvermogensrechtelijke en erfrechtelijke context.
Samenvatting voorstel(len)	Nader definiëren begrip “geldlening”, mede in relatie tot het huwelijksvermogensrecht / erfrecht.
Uitwerking voorstel(len)	Het begrip geldlening is niet nader gedefinieerd, zij het dat in de parlementaire geschiedenis gesproken wordt van “alle in een geldsom uitgedrukte vorderingen van een schuldeiser” (zie Kamerstuk 31 930, nr. 9, pagina 42). Dit is een ruimere omschrijving dan hetgeen in het spraakgebruik onder een geldlening wordt verstaan, aangezien in geld uitgedrukte

	vorderingen ook een andere basis kunnen hebben dan een lening. Deze omschrijving creëert derhalve onduidelijkheid. Dit klemmt met name in huwelijksvermogensrechtelijke (en eventueel erfrechtelijke context), waarin vorderingen kunnen ontstaan die direct opeisbaar zijn en waarvan momenteel onduidelijk is in hoeverre die onder de fictie (kunnen) vallen. Voorstel is derhalve om het begrip geldlening nader te definiëren en huwelijksvermogensrechtelijke en eventueel erfrechtelijke vorderingen, behoudens voor zover deze door partijen zijn omgezet in een daadwerkelijke geldlening, van dit begrip uit te zonderen.
Budgettaire gevolgen	Beperkt; het aantal concrete gevallen waarin de context van het huwelijksvermogensrecht / erfrecht daadwerkelijk een belast vruchtgebruik op grond van artikel 15 SW 1956 geconstateerd wordt is naar verwachting beperkt. Het probleem betreft met name gebrek aan duidelijkheid en daarmee onzekerheid voor belastingplichtigen.
Uitvoerbaarheid	Goed, aangezien het de rechtspositie van betrokkenen duidelijker maakt.
Juridische houdbaarheid	Juridisch houdbaar. Geen sprake van strijd met EU-recht dan wel verdragen.

**Voorstel: Overgangsrecht bij verhoogde vrijstelling bij schenking ten behoeve van de eigen woning**

Vindplaats	Artikel 33 ten 6° SW 1956 en artikel 82a SW 1956
Knelpunt(en)	Het overgangsrecht bij de verhoogde vrijstelling voor een schenking in verband met de eigen woning is nodeloos gecompliceerd; afhankelijk van de mate waarin en het moment waarop eerder van de “reguliere” verhoogde ouder-kind vrijstelling of de eerdere tijdelijke verhoogde vrijstelling voor schenkingen in verband met de eigen woning gebruik is gemaakt, kan de nieuwe vrijstelling niet of slechts beperkt worden benut. Dit leidt tot het naast elkaar bestaan van vier regimes voor één vrijstelling.
Samenvatting voorstel(len)	Vereenvoudiging van het overgangsrecht tot één regel, te weten de vrijstelling kan worden benut, na aftrek van hetgeen eerder als reguliere verhoogde vrijstelling of als verhoogde vrijstelling voor een eigen woningschenking is benut.
Uitwerking voorstel(len)	Het overgangsrecht kan vereenvoudigd worden door het hanteren van één regel: de vrijstelling mag worden gebruikt, voor zover (tussen dezelfde schenker en begiftigde, met inachtneming van de regels voor samentellingen bij partners) niet eerder een verhoogde

	vrijstelling is gebruikt. Oftewel bijvoorbeeld [verhoogde vrijstelling] = [maximale verhoogde vrijstelling] -/- [reguliere verhoogde ouder-kindvrijstelling].
Budgettaire gevolgen	Beperkt, het systeem wordt eenvoudiger, maar hoeft niet veel meer ruimte voor vrijgestelde schenkingen te creëren. Bovendien zouden de aanvullende te schenken bedragen gezien de omvang bij heffing veelal in de 10%-schijf vallen.
Uitvoerbaarheid	Goed, toepassing van het overgangsrecht wordt aanmerkelijk eenvoudiger en leidt daardoor tot minder onduidelijkheid bij belastingplichtigen en minder fouten in de toepassing.
Juridische houdbaarheid	Ja, geen onderscheid / strijd met EU-recht of verdragen.

**Voorstel: Toepassing van bedrijfsopvolgingsfaciliteit SW en doorschuiffaciliteit IB bij tweetrapsmakingen**

Vindplaats	Artikelen 35b e.v. SW 1956, artikelen 9, lid 4, en 10, lid 6, Uitvoeringsregeling S&E en artikelen 4.17a – 4.17c Wet IB 2001
Knelpunt(en)	<p>Toepassing van de BOF / doorschuiffaciliteiten bij tweetrapsmakingen en schenkingen, dan wel de wijze waarop de voor deze faciliteiten geldende voorwaarden getoetst moeten worden, zijn onduidelijk. Een redelijke wetstoepassing brengt echter met zich dat de faciliteiten ook in dergelijke gevallen beschikbaar zijn.</p> <p>De SW geeft bijvoorbeeld niet aan bij wie de bezitstermijn getoetst dient te worden op het moment dat het ondernemingsvermogen overgaat naar de verwachter, bij de bezwaarde of bij de oorspronkelijke schenker / erflater. Ook is niet duidelijk of artikelen 9 lid 4 en 10 lid 6 Uitvoeringsregeling S&amp;E van toepassing kunnen zijn, omdat deze bepalingen ervan uitgaan dat de verwachter van de bezwaarde verkrijgt, terwijl civielrechtelijk sprake is van een verkrijging van de oorspronkelijke schenker / erflater.</p> <p>Voor wat betreft de IB gelden als knelpunten dat onduidelijk is wie de aanmerkelijkbelangaandelen vervreemdt op het moment dat de bezwaarde overlijdt en of verkrijging door de verwachter vervolgens wel binnen de (bedoeling van de) artikelen 4.17a – 4.17c Wet IB 2001 valt. Ook is een vraag wie de “gezamenlijke belanghebbenden” zijn die een verzoek moeten doen om doorschuiving bij de oorspronkelijke schenking / vererving, omdat de verwachters ook als belanghebbenden kunnen worden gezien, maar zij op dat moment wellicht nog niet bestaan. Ten slotte is de toepassing van de voorwaarde van een dienstbetrekking van ten minste 36 maanden in geval van</p>

	<p>schenking een knelpunt, omdat men bij de verkrijging door de bezwaarde onder een tweetrapschenking uiteraard in de hand heeft of hieraan voldaan is, maar dat niet geldt voor de latere verkrijging door de verwachter.</p>
Samenvatting voorstel(len)	<p>Tekstuele uitbreiding van voornoemde bepalingen met concretisering van de voorwaarden toegespitst op verkrijging onder een tweetrapsmaking of – schenking.</p>
Uitwerking voorstel(len)	<p>De genoemde knelpunten kunnen worden weggenomen door de volgende aanpassingen:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>▪ Bepaling ten aanzien van wie de bezitseris geldt bij verkrijging door de verwachter. Voor de hand ligt om hier de bezwaarde aan te wijzen, aangezien onbedoelde toepassing van de faciliteit het gevolg kan zijn van het nemen van de oorspronkelijke schenker of erflater als uitgangspunt (als de bezwaarde in de tussentijd het ondernemingsvermogen vervreemd heeft).</li> <li>▪ Uitbreiding van de tekst van artikelen 9, lid 4, en 10, lid 6,, Uitvoeringsregeling S&amp;E tot het vroegtijdig overlijden van de bezwaarde.</li> <li>▪ Vastleggen in artikel 4.16 Wet IB 2001 dat het overlijden van de bezwaarde een fictieve vervreemding is en aanpassen van de tekst van artikelen 4.17a – 4.17c Wet IB 2001 om boven twijfel te verheffen dat de faciliteiten in voorkomend geval ook toegepast kunnen worden ter zake van een dergelijke fictieve vervreemding.</li> <li>▪ Nader definiëren wie de “gezamenlijke belanghebbenden” zijn die bij toepassing van de doorschuiffaciliteiten in de IB een verzoek moeten doen en in elk geval de nog niet bestaande verwachters hiervan uitsluiten.</li> <li>▪ Verduidelijking van het vereiste van de 36-maands dienstbetrekking bij een tweetrapschenking met een tegemoetkoming voor de verwachter die verkrijgt maar redelijkerwijs nog niet aan deze voorwaarde heeft kunnen voldoen.</li> </ul>
Budgettaire gevolgen	<p>Geen tot beperkt, maar naar verwachting worden tweetrapsmakingen en -schenkingen bij ondernemingsvermogen vermeden vanwege de fiscale onzekerheid waar dit toe leidt. Voorts brengt een redelijke wetstoepassing ook in de huidige situatie mee dat de faciliteiten toegepast moeten kunnen worden.</p>
Uitvoerbaarheid	<p>Goed, het voorstel heft een aantal onduidelijkheden voor toepassing van de faciliteiten in de praktijk op, waarbij tevens de toekomstige toepassing zich binnen het zicht van de Belastingdienst zal afspelen, omdat op de desbetreffende faciliteiten een beroep gedaan dient te worden.</p>

Juridische houdbaarheid	Juridisch houdbaar. Geen onderscheid / strijdigheid met EU-recht of verdragen.
-------------------------	--

### VENNOOTSCHAPSBELASTING

Vindplaats	Artikel 8, lid 5, Wet Vpb 1969
Knelpunt(en)	De aftrekbeperking van 0,4% van de loonsom is administratief bewerkelijk omdat deze gegevens bij concerns niet op centraal niveau beschikbaar zijn. Het effect is relatief marginaal, maar het vereist relatief veel inspanning om dit te verwerken. Er is fiscaaltechnisch geen onderbouwing voor het niet-aftrekbaar verklaren van loonkosten, immers het is geen dividend, boete of vennootschapsbelasting of kosten die samenhangen met deelnemingen. Dat zou anders kunnen zijn in een DGA-situatie, maar dan alleen voor het deel van de DGA zelf en niet voor het overige personeel.
Samenvatting voorstel(len)	Laten vervallen van artikel 8, lid 5, Wet Vpb 1969.
Uitwerking voorstel(len)	Laten vervallen van artikel 8, lid 5, Wet Vpb 1969 en ter compensatie van het budgettaire nadeel aanpassing van het tariefopstapje in de vennootschapsbelasting.
Budgettaire gevolgen	Budgettair neutraal.
Uitvoerbaarheid	Zowel voor het bedrijfsleven als voor de Belastingdienst betekent het een vereenvoudiging, omdat een verschilpost/separaat te verwerken post uit het aangifteproces verdwijnt
Juridische houdbaarheid	Volledig juridisch houdbaar.

### Voorstel: Voorlopig liquidatieverlies reeds aftrekbaar bij surseance

Vindplaats	Artikel 13d Wet Vpb 1969
Knelpunt(en)	Verliesneming is pas mogelijk bij liquidatie; hier kan geruime tijd over heengaan.
Samenvatting voorstel(len)	Op het moment dat de deelneming in surseance gaat mag een voorlopig liquidatieverlies in aftrek worden gebracht, indien voldoende aannemelijk is dat de surseance tot liquidatie zal leiden. Voorwaarde voor de aftrek is dat aan de voor de aftrek van liquidatieverliezen geldende voorwaarden wordt voldaan; de aftrek wordt teruggenomen als dat niet langer het geval is.
Uitwerking voorstel(len)	De regeling kan ondergebracht worden in artikel 13f Wet Vpb 1969. <ol style="list-style-type: none"> <li>1. De artikelen 13d en 13e vinden overeenkomstige toepassing in het geval het lichaam waarin de belastingplichtige deelneemt bij beschikking van de</li> </ol>

	<ol style="list-style-type: none"> <li>2. rechtbank in surseance van betaling is verklaard en sprake is van een aanmerkelijke kans dat binnen anderhalf jaar het faillissement met betrekking tot dat lichaam zal worden uitgesproken.</li> <li>3. In het geval het eerste lid toepassing heeft gevonden wordt de aftrek teruggenomen indien de surseance wordt opgeheven buiten het geval van faillissement, de deelneming al of niet gedeeltelijk wordt vervreemd of overigens niet langer aan de voorwaarden van artikel 13d wordt voldaan.</li> <li>4. Bij ontbinding van het lichaam waarin wordt deelgenomen wordt het in artikel 13d, eerste lid bedoeld liquidatieverlies vastgesteld onder verrekening van het op de voet van het eerste lid vastgestelde verlies.</li> </ol>
Budgettaire gevolgen	Alleen op kasbasis; blijft in beginsel beperkt tot rente-effect.
Uitvoerbaarheid	Goed.
Juridische houdbaarheid	Juridisch houdbaar.

**Voorstel: voor voorvoegingsverlies tot een bepaald bedrag geen winstsplitsing**

Vindplaats	Artikelen 14, 14a, 14b, 14ba, 14c en 15 Wet Vpb 1969
Knelpunt(en)	Winstsplittingsregels ingewikkeld; vergen jarenlang bijhouden.
Samenvatting voorstel(len)	Beperken toepasselijkheid van de winstsplittingsregels.
Uitwerking voorstel(len)	Voor fiscale eenheid, juridische fusie, bedrijfsfusie en (af)splitsing wordt voorgesteld de winstsplittingsregels niet van toepassing te laten zijn voor zover het verlies van vóór de voeging, fusie of splitsing minder bedraagt dan een nader te bepalen bedrag (doelmatigheidsdrempel, bijvoorbeeld € 5 mio).
Budgettaire gevolgen	Afhankelijk van het nader te bepalen bedrag.
Uitvoerbaarheid	Goed.
Juridische houdbaarheid	Juridisch houdbaar.

**Voorstel: Introductie tegenbewijsregeling in artikel 15ai Wet Vpb 1969 voor bedrijfsfusie, splitsing en fusie**

Vindplaats	Artikel 15ai, lid 3, sub b, Wet Vpb 1969
Knelpunt(en)	Genoemde bepaling kent geen tegenbewijsregeling en is te eng gedefinieerd waardoor niet iedere overgang van ondernemingsvermogen eronder valt (dit is (deels) alsnog in uitvoeringsbesluiten geregeld).
Samenvatting voorstel(len)	Een tegenbewijsregeling introduceren voor situaties waarin zakelijk gereorganiseerd is middels de bedrijfsfusie, juridische



	splitsing of juridische fusie, ook indien binnen drie jaren na de reorganisatie de fiscale eenheid wordt verbroken. Daarnaast zou de eis van uitgifte van aandelen moeten vervallen.
Uitwerking voorstel(len)	In het derde lid van artikel 15ai kan worden verwezen naar de artikelen 14, lid 4, 14a, lid 6, 14b, lid 5, Wet Vpb 1969, met de nadruk op 'tenzij het tegendeel aannemelijk wordt gemaakt'. Indien de fiscale eenheid binnen drie jaren na een zakelijke reorganisatie verbreekt, zeker wanneer de verbreking op verzoek is en niet met een oogmerk op vervreemding van de groepsmaatschappij, dan vormt inwerkingtreding van de 15ai-sanctie bij een overgang van onderneming overkill.
Budgettaire gevolgen	Vrijwel neutraal. Voor zover niet neutraal is het de vraag of de heffing maatschappelijk wenselijk is (vanuit het perspectief dat de faciliteit van artikel 14 en 14a Wet Vpb 1969 erop gericht is om de fiscaliteit niet in te laten grijpen op bedrijfseconomische beslissingen waarbij going concerns betrokken zijn).
Uitvoerbaarheid	Goed.
Juridische houdbaarheid	Juridisch houdbaar. Geen strijdigheid met EU-recht.

**Voorstel: Franchise voor houdsterverliezen**

Vindplaats	Artikel 20 Wet Vpb 1969
Knelpunt(en)	Bijhouden verrekening is administratieve last. Asymmetrie van verliezen en winsten treft kleinere ondernemingen harder dan grotere.
Samenvatting voorstel(len)	Houdsterverliezen kwalificeren slechts als zodanig boven het bedrag van de franchise.
Uitwerking voorstel(len)	Wijzig in artikel 20, lid 4, Wet Vpb 1969 de woorden "... het verlies ..." in : "... het verlies voor zover dat € 750.000 te boven gaat ..."
Budgettaire gevolgen	Vermoedelijk enigszins negatief, maar niet materieel.
Uitvoerbaarheid	Beter dan de geldende regeling.
Juridische houdbaarheid	Juridisch houdbaar.

**OVERIGE VOORSTELLEN**

**Voorstel: wettelijke regeling inzake fiscale transparantie van entiteiten**

Vindplaats	Artikel 2, lid 3, onderdeel c, AWR
Knelpunt(en)	In de Nederlandse wetgeving ontbreekt een het geheel dekkende bepaling over fiscale transparantie van entiteiten. De praktijk behelpt zich met enkele wettelijke bepalingen op deelterreinen en voorts met beleidsbesluiten. Daardoor worden de facto aan investeerders structureringsalternatieven ontnomen die zij hadden kunnen gebruiken. Veel stress aan beide zijden van de tafel bij het toepassen van de beleidsbesluiten.
Samenvatting voorstel(len)	In AWR een bepaling opnemen die voor alle directe belastingen incl. verdragstoepassing de transparantie van personenvennootschappen en fondsen voor gemene rekening standaard regelt. Optie voor non-transparantie in te voeren.
Uitwerking voorstel(len)	Nieuw artikel in AWR: <ol style="list-style-type: none"> <li>1. Indien een persoon deelneemt in een samenwerkingsverband waarin hij arbeid, geld of goederen heeft ingebracht en waarvan één van de deelnemers op grond van de toepasselijke wetgeving of de bepalingen van de oprichtingsovereenkomst aansprakelijk is voor de schulden van het samenwerkingsverband, wordt voor de toepassing van de directe belastingen een evenredig deel van de baten, lasten en vermogensbestanddelen aan hem toegerekend.</li> <li>2. In afwijking van het eerste lid worden voor de toepassing van de directe belastingen de baten, lasten en vermogensbestanddelen aan het samenwerkingsverband zelf toegerekend indien voorafgaand aan enig jaar de eerst toetgetreden nog zittende beherend vennoot dan wel de eerst toetgetreden nog zittende deelnemer schriftelijk aan de inspecteur heeft verklaard dat voor dat jaar zulke toerekening gewenst is.</li> <li>3. Indien een persoon deelneemt in een beleggingsverband niet zijnde een samenwerkingsverband als bedoeld in lid 1 waarin hij geld of goederen heeft ondergebracht en dat als zodanig in het Nederlands rechtsverkeer niet als drager van rechten en verplichtingen kan optreden, wordt voor de toepassing van de directe belastingen een evenredig deel van de baten, lasten en vermogensbestanddelen aan hem toegerekend.</li> <li>4. In afwijking van het eerste lid worden voor de toepassing van de directe belastingen de baten, lasten en vermogensbestanddelen aan het beleggingsverband zelf</li> </ol>

	<p>toegerekend indien voorafgaand aan enig jaar de beheerder schriftelijk aan de inspecteur heeft verklaard dat voor dat jaar zulke toerekening gewenst is.</p> <p>Invorderingswet wellicht ook nog aan te passen.</p>
Budgettaire gevolgen	<p>Vermoedelijk positief. De extra belastinginkomsten van het investeerdersvriendelijker worden van de wetgeving zijn echter moeilijk te kwantificeren evenzeer als de – eventueel daaraan contraire – werking van eventuele anti-hybride regelgeving vanuit de EU of de OECD. Er zal een administratie van de nontransparantieverklaringen moeten worden gevoerd, maar daar staat een lastenverlichting als gevolg van vereenvoudiging tegenover.</p>
Uitvoerbaarheid	<p>Goed. Bij het thema aansprakelijkheid/personenvennootschappen wordt duidelijk dat het niet gaat om de draagplicht voor verliezen maar om de externe aansprakelijkheid als enig criterium. Bij de fondsen voor gemene rekening wordt duidelijk dat (ontbrekende) ‘rechtspersoonlijkheid’ naar Nederlands recht beslissend is.</p>
Juridische houdbaarheid	<p>Transparantie van entiteiten - inclusief de verdragstoepassing bij dergelijke entiteiten - lijkt nu nog tot de fiscale soevereiniteit van staten te behoren. Dit wordt wellicht anders indien er anti-hybride regelgeving vanuit de EU of de OECD komt.</p>

**Voorstel: Aanpassing wettelijk systeem informatiebeschikking**

Vindplaats	Artikel 52a AWR
Knelpunt(en)	<p>Artikel 52a AWR schort termijnen op voor het opleggen van aanslagen met als gevolg dat het in de praktijk zichtbaar ingezet wordt als middel door inspecteurs om termijnen te verlengen. Daarnaast worden informatiebeschikkingen ook opgelegd in situaties waarin de belastingplichtige al de bewijslast heeft. In de jurisprudentie was al uitgemaakt dat omkering van de bewijslast dan niet aan de orde kan zijn, waardoor de inspecteur geen belang kan hebben bij de informatiebeschikking (anders dan het verlengen van termijnen).</p>
Samenvatting voorstel(len)	<p>Het zou onmogelijk moeten worden een informatiebeschikking vast te stellen in het geval dat deze uiteindelijk geen rechtsgevolg kan krijgen. Met andere woorden, als omkering van de bewijslast niet mogelijk is, kan een informatiebeschikking alleen maar tot doel hebben de definitieve regeling van aanslagen te vertragen. Dit leidt tot economische schade en onzekerheid bij belastingplichtigen die volkomen onterecht is en louter het gevolg van een uiteindelijk nutteloze informatiebeschikking.</p> <p>Ten tweede is het überhaupt onwenselijk dat de informatiebeschikking de termijnen voor het opleggen van</p>

	<p>aanslagen verlengt. Het is conceptueel wel te begrijpen dat een inspecteur informatie moet hebben om aanslagen op te kunnen leggen, maar vóór de invoering van de informatiebeschikking gebeurde dit ook al regelmatig op basis van schattingen en dat zou ook nu nog kunnen. Daarbij geldt dat een rechter prima tegelijk kan toetsen of informatie verstrekt had moeten worden en of deze alsdan verstrekte informatie relevant is in het kader van het onderzoek naar de juistheid van de aanslag.</p>
Uitwerking voorstel(len)	<p>Artikel 52a, leden 2 en 3, AWR schrappen. In artikel 52a lid 1 AWR verduidelijken dat een informatiebeschikking alleen wordt opgelegd wanneer de bewijslast redelijkerwijs rust op de inspecteur en artikel 25, lid 3, AWR (omkering bewijslast) daadwerkelijk effect kan hebben.</p> <p>In de wet een gezamenlijke behandeling van de informatiebeschikking en de aanslag waarop deze betrekking heeft borgen, zodat als de informatiebeschikking in stand blijft, maar belastingplichtige een mogelijkheid wordt geboden deze alsnog aan te leveren, de rechter die informatie meteen kan meewegen in het oordeel over de in geding zijnde aanslag.</p>
Budgettaire gevolgen	Neutraal.
Uitvoerbaarheid	Goed..
Juridische houdbaarheid	Juridisch houdbaar. Geen strijdigheid met EU-recht.

**Voorstel: Uniformering van de begrippen ondernemen, meer dan normaal (actief) vermogensbeheer en beleggen en in bredere context het verschil tussen actief en passief**

Vindplaats	<p>Onder andere: artikelen 3.2, 3.22, 3.90, 4.17a-c Wet IB 2001, artikelen 2, 6a, 12a, 13, 14, 14c, 15ai, 17, 20, 20a, 28 Wet Vpb 1969, artikel 1, lid 7, Wet DB, artikel 35b-f SW 1956, artikel 15 Wet BRV en artikel 5bis-d Uitv.besl. BRV</p>
Knelpunt(en)	<p>De grens tussen ondernemen en beleggen is moeilijk te definiëren. Waar het echt wringt is wanneer de grens tussen wetten en zelfs binnen wetten telkens ergens anders ligt. Het is wenselijk om tot een meer uniforme benadering te komen, mede in het licht van de toenemende druk op zekerheid vooraf. Een aantal voorbeelden:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>▪ De moeiende houdster. Voor artikel 13 Wet Vpb 1969 actief, dus deelnemingen worden met een ondernemingsoogmerk gehouden, voor artikel 17, lid 3, Wet Vpb 1969 en artikel 1, lid 7, Wet DB in principe passief en voor artikel 35b-f SW 1956 passief (huidige stand jurisprudentie). Voor artikel 12a, 20, lid 4, en 20a Wet Vpb 1969 zeker passief. Voor Wet IB 2001 is moeiende DGA passief (Box 2).</li> <li>▪ Vastgoed. Soms meer dan normaal vermogensbeheer, maar meestal passief voor Wet IB 2001, voor Wet Vpb</li> </ul>

	<p>1969 eigenlijk altijd passief (mits stichting of vereniging en geen woningbouw), voor SW 1956 ook passief, althans geen onderneming.</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>▪ Een nijvere stichting kent niet dezelfde ondernemingsdefinitie en vermogensetikettering als een nijvere natuurlijk persoon. Onduidelijk is ook hoe dit zich verhoudt tot de recent ingegane vennootschapsbelastingplicht voor overheidsbedrijven.</li> </ul>
Samenvatting voorstel(len)	<p>Overall waar de vraag relevant is of sprake is van actief of passief inkomen, een uniforme definitie of een vast leerstuk hanteren, zoals de ondernemerstoets en vermogensetikettering in de Wet IB 2001. Daarnaast moet duidelijk worden dat wanneer sprake is van een actieve houdster, dit actieve karakter eveneens geldt voor de Wet IB 2001/SW 1956, buitenlandse belastingplicht en in principe ook voor de artikelen 20a en 20, lid 4, Wet Vpb 1969.</p>
Uitwerking voorstel(len)	<p>In de inkomstenbelasting gelden grofweg drie gradaties van activiteit: ondernemen, meer dan normaal vermogensbeheer (resultaat uit werkzaamheid) en beleggen (waaronder ook begrepen het houden van een aanmerkelijk belang). In de jurisprudentie met betrekking tot de inkomstenbelasting is ook veelvuldig aan bod gekomen wanneer de activiteiten van derden met betrekking tot de bezittingen van een belastingplichtige wel en niet leiden tot kwalificatie van die bezitting als belegging/ondernemingsvermogen. Het zou voor de hand liggen om in andere wetten hiernaar te verwijzen.</p> <p>Bij de vraag of iets actief of passief is kan dan bijvoorbeeld worden aangegeven dat actief gelijk te stellen is met ondernemen/resultaat genieten en passief met beleggen. Waar ook de 'bestendigheid' van de activiteit relevant is, zou resultaatgenieten dan nog als passief kunnen worden aangemerkt. Bij de toets of een activiteit kwalificeert als beleggen, zou de grens eveneens getrokken kunnen worden bij resultaatgenieten (handel met voorkennis en uitponden is dan 'fout', maar handel in vastgoed of houden van deelnemingen op zich 'goed').</p> <p>Tot slot zou, waar de uitleg van de wet wringt, zoals bij het fonds voor gemene rekening (FGR), ofwel de principiële keuze moeten worden gemaakt de wet aan te passen (de 'nijvere' FGR valt buiten de Wet Vpb 1969), ofwel de uitleg aangepast moeten worden (een FGR kan nijver zijn, maar dan geen FBI/VBI).</p>
Budgettaire gevolgen	Neutraal.
Uitvoerbaarheid	Goed. Heldere eenduidige kaders leiden tot administratieve lastenverlichting.
Juridische houdbaarheid	Juridisch houdbaar.

**Voorstel: Aanpassing overheveling verrekening bronheffing**

Vindplaats	Punt 3.3 van het besluit van 18 juli 2008, nr. CP2007/664M
Knelpunt(en)	Genoemd punt regelt voor inkomsten die in jaar 1 in de winst worden verantwoord, maar die in jaar 2 worden betaald, dat de tweede limiet in jaar 2 mag worden berekend alsof het inkomen in jaar 2 in de winst is begrepen. Dit is op zich een goede tegemoetkoming, maar hij voorkomt niet dat in jaar 1 meer belasting wordt betaald (want geen verrekening) en uiteindelijk een niet verrekenbare bronheffing resteert in het laatste jaar (want geen belasting).
Samenvatting voorstel(len)	Bronheffing uit jaar 2 meenemen in jaar 1.
Uitwerking voorstel(len)	De tekst van onderdeel 3.3. onder het hoofd Goedkeuring vervangen door: “Ik keur daarom met betrekking tot de belastingverdragen en het BVDB 2001 voor die gevallen goed dat in de aangifte met betrekking tot het jaar waarin aan buitenlandse bronheffing onderworpen inkomsten dienen te worden verantwoord, de bronheffing waarvan vaststaat dat deze zal worden ingehouden wordt verrekend alsof deze in het betreffende jaar is ingehouden.” [resterende tekst en voorbeeld aan te passen]
Budgettaire gevolgen	Geen
Uitvoerbaarheid	Goed.
Juridische houdbaarheid	Juridisch houdbaar. Doet recht aan de bedoeling van de verrekening van ten laste van de belastingbetaler gekomen bronheffing.

**Voorstel: Invordering; verbetering berichtgeving**

Vindplaats	Nvt
Knelpunt(en)	Elke aanslag en beschikking is een op zich zelf staande mededeling van de Belastingdienst.
Samenvatting voorstel(len)	Stel een overzicht van de totale positie beschikbaar.
Uitwerking voorstel(len)	Voeg bij elke mededeling een overzicht van de totale positie bij, zoals ook bijvoorbeeld een bank dat doet; of stel dat ter beschikking via de website van de belastingdienst
Budgettaire gevolgen	Beperkt; vergt ICT inspanning; meenemen bij lopende project verbetering ICT?
Uitvoerbaarheid	Goed
Juridische houdbaarheid	Nvt

**Voorstel: Berichtenbox Mijnoverheid voor berichten Belastingdienst**

Vindplaats	Nvt
Knelpunt(en)	Voor elk nieuw bericht in de berichtenbox ontvangt de eigenaar een e-mail dat er een bericht is, maar niet van wie of waarover. Sommige berichten zijn feitelijk ‘spam’, zoals een aankondiging dat een lange lijst nieuwe gemeenten ook meedoet. De ontvanger van de e-mail kan dit niet zien. Dit is ergerlijk en in strijd met de wijze waarop burgers met berichtenboxen en e-mail zouden willen omgaan. Voor berichten van de Belastingdienst is niet zichtbaar of sprake is van een (kopie) aanslag, een uitnodiging tot het doen van aangifte (mogelijk al bekend) of een ander administratief bericht van geringe betekenis; dus is onduidelijk hoe belangrijk het (meteen) raadplegen van het bericht is. Dit is in strijd met de zorgvuldigheid. Het dwingt de burger na elk bericht te kijken wat het bericht inhoudt, terwijl de burger niet de optie heeft om bepaalde berichten niet, of niet meteen, te ontvangen. Bovendien kan van een in het maatschappelijk verkeer afwijkende manier van inloggen sprake zijn – nl. met SMS bevestiging of een andere extra wijze van authenticatie; hetgeen voor sommige berichten volkomen overtrokken is.
Samenvatting voorstel(len)	Geef de eigenaar van de berichtenbox de optie om met de e-mail mee te laten sturen: van wie het bericht afkomstig is, en/of het onderwerp zodat de eigenaar kan beoordelen of meteen raadplegen nodig is.
Uitwerking voorstel(len)	Geef de eigenaar van de berichtenbox de mogelijkheid om (eventueel per dienst die berichten kan sturen) aan te geven: van wie het bericht afkomstig is, en/of het onderwerp van het bericht. Deze optie zou default op “uit” moeten staan, in verband met mogelijke privacy aspecten. De eigenaar van de berichtenbox moet inloggen met zijn DIGID om deze optie te wijzigen zodat vaststaat dat hij wel akkoord gaat met e-mailen van verzendende dienst en onderwerp.
Budgettaire gevolgen	Geen, lichte aanpassing software.
Uitvoerbaarheid	Goed, vereist wellicht medewerking van Ministerie van Binnenlandse Zaken
Juridische houdbaarheid	Door de ontvanger de optie te geven (default instelling: uit) is er geen sprake van privacy schending. Door deze optie niet te geven, is mogelijk sprake van onzorgvuldig handelen van de Belastingdienst. In het dagelijks verkeer wordt niet geaccepteerd dat berichten zonder zichtbare afzender en onderwerp op grote schaal worden verzonden.

**VEREENVOUDIGINGEN VAN HET BELASTINGSTELSEL**

Voorstellen van de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs

**VENNOOTSCHAPSBELASTING****Voorstel: vereenvoudiging renteaftrekbepalingen**

Vindplaats	Artikelen 10a, 10b, 10d, 13l, 14a, 14b en 15ad Wet Vpb 1969
Knelpunt(en)	Bovengenoemde renteaftrekbepalingen zijn ingewikkeld en bevatten ‘overkill’.
Samenvatting voorstel(len)	Indien en zodra zeker is dat Nederland na aanvaarding van de concept-anti-BEPS richtlijn een earnings-stripping bepaling zal moeten implementeren, verdient het aanbeveling te bezien of genoemde bepalingen niet reeds eerder door een dergelijke bepaling vervangen kunnen worden, rekening houdend met overgangsprikelen. Het is niet wenselijk dat deze bepalingen naast een earnings-stripping-bepaling gehandhaafd blijven. Fraus legis is voldoende vangnet.
Uitwerking voorstel(len)	Laat genoemde bepalingen vervallen en vervang deze door een bepaling die overeenkomt met artikel 4 van de concept-richtlijn.
Budgettaire gevolgen	Zonder nadere studie niet te bepalen, maar betreft slechts de jaren waarin de richtlijn nog niet van kracht is.
Uitvoerbaarheid	Eenvoudiger dan de geldende renteaftrekbepalingen.
Juridische houdbaarheid	Juridisch houdbaar, nu de (concept) richtlijn wordt gevolgd.

**TOESLAGEN****Voorstel: Aanpassing en stroomlijning van het systeem van toeslagen**

Vindplaats	Rapport Commissie Dijkhuizen
Knelpunt(en)	Het huidige systeem is onoverzichtelijk, vergt veel van de uitvoering, fraudegevoelig en leidt tot grote schokken in marginale druk.
Samenvatting voorstel(len)	Verwezen wordt naar hoofdstuk 5 van het rapport van de Commissie Dijkhuizen.
Uitwerking voorstel(len)	Verwezen wordt naar hoofdstuk 5 van het rapport van de Commissie Dijkhuizen.
Budgettaire gevolgen	Verwezen wordt naar hoofdstuk 5 van het rapport van de Commissie Dijkhuizen.
Uitvoerbaarheid	Verwezen wordt naar hoofdstuk 5 van het rapport van de Commissie Dijkhuizen.



Juridische houdbaarheid	Verwezen wordt naar hoofdstuk 5 van het rapport van de Commissie Dijkhuizen.
-------------------------	--

## OVERIGE VOORSTELLEN

### Voorstel: Vereenvoudiging regeling belastingrente

Vindplaats	Hoofdstuk VA AWR en hoofdstuk V IW
Knelpunt(en)	De huidige renteregeling is ingewikkeld. Zo zijn er in de AWR tien wetsartikelen die allemaal bestaan uit meerdere leden die materieel de belastingrente regelen. Het overgangsrecht van de renteregeling is ingewikkeld en de wisselwerking tussen de belastingrente en de invorderingsrente is niet helder. (zie ook “De nieuwe renteregeling” van S.A. Verhage MSc en mr. J.A.R. van Eijdsen, WFR 2011/1364).
Samenvatting voorstel(len)	De huidige renteregeling is geënt op de regeling verzuimrente van de Algemene wet bestuursrecht. Het voorstel is om terug te keren naar een renteregeling die gebaseerd is op de gedachte dat de ene partij (Belastingdienst/belastingplichtige) voor een rentenadeel wordt gecompenseerd door de andere partij (belastingplichtige/Belastingdienst).
Uitwerking voorstel(len)	Herinvoering van de oude renteregeling, waarbij <ul style="list-style-type: none"> <li>▪ rekening wordt gehouden met de Hoge Raad-arresten (o.a. BNB 2009/295) over de toepassing van het zorgvuldigheidsbeginsel op de berekening van heffingsrente, en</li> <li>▪ het (belasting/heffings)rentetijdvak op zijn vroegst begint op de eerste dag na afloop van het belastingjaar (zou eventueel ook later kunnen). Overwogen zou kunnen worden dat het rentetijdvak begint vanaf de eerste dag na 6 maanden na einde van het belastingjaar. Dit heeft als voordeel dat alle belastingplichtigen (particulieren) die tijdig hun aangifte inkomstenbelasting indienen (vóór 1 april) niet met rente geconfronteerd worden. Maar dit zou dan moeten gelden voor zowel de berekening van in rekening te brengen rente als te vergoeden rente.</li> </ul>
Budgettaire gevolgen	Bij de parlementaire behandeling van de nieuwe renteregeling is aangegeven dat de structurele opbrengst van de nieuwe renteregeling vanaf het jaar 2018 € 0,4 mld bedraagt. In de jaren 2013 tot en met 2017 wordt een opbrengst verwacht oplopend van € 0,04 mld. tot aan € 0,32 mld (Kamerstukken II, 33 003, nr. 3, par. 6). Het terugkeren naar de oude renteregeling zal derhalve

circa € 0,4 mld minder opbrengsten tot gevolg hebben. Gezien de geraamde inkomsten in de Miljoenennota 2016 ad € 253,5 mld, betekent dit een gemis aan inkomsten van nog geen 0,2%. Nu het voorstel tot vereenvoudiging van de renteregeling leidt tot minder complexiteit en onevenwichtigheden, zou een dergelijk gering gemis aan opbrengsten hieraan niet in de weg moeten staan.

Uitvoerbaarheid	Beter dan de huidige regeling.
Juridische houdbaarheid	Juridisch houdbaar.